

[Arne Larsen.]

omarbejde bygningsreglementets brandsikringsbestemmelser, således at de kom til at dække alle bygningsarter. Vi kunne så have sparet dette lovforslag. I øvrigt mener jeg, at alle bestemmelser angående brandsikring af bygninger bør være samlede ét bestemt sted under én bestemt lovgivning og under én og samme ministers ressort, f. eks. boligministerens.

Nærmere regler for indretning af sikringsrum i nybygninger, det være sig boliger, erhvervs- eller institutionsbyggeri, har man endnu ikke fået udarbejdet. En betænkning er på vej, og den må selvfølgelig afventes, men vi håber, udvalget snarest kommer til et resultat.

Med disse få bemærkninger skal jeg tilsige mit partis støtte til dette lovforslag.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den tilslutning, lovforslaget har fået. Jeg har ingen bemærkninger til ordførerne ud over at svare dem, der har rejst spørgsmålet, om man samtidig hermed kunne have gennemført en videre lovgivning på området. Det fremgår af min fremsættelse, at det udvalg, der arbejder med spørgsmålet om sikringsrum, endnu ikke er færdigt. Når jeg først fremsætter lovforslaget på indeværende tidspunkt, er begrundelsen, at jeg havde håbet, at udvalget kunne være blevet færdigt, således at man kunne have nøjedes med det ene forslag. Det har altså ikke været tilfældet, men jeg har drøftet spørgsmålet med formanden for udvalget vedrørende sikringsrum og har fået at vide, at det vil fremkomme med en indstilling i løbet af nogle måneder, således at lovforslag vedrørende sikringsrummene kan fremsættes i næste folketingssamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sundhedsplejerskeordninger.

(Lovforslaget (nr. 122) findes i tillæg A. sp. 2559, fremsættelsen i tidenden sp. 3492).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Karen Dahlerup Andersen: Da mit partis ordfører, fru Lis Groes, er forhindret i at være til stede, skal jeg redegøre for vor stilling til det fremsatte lovforslag.

Det, vi skal tage stilling til, er, om en revision af lov om sundhedsplejerskeordninger skal udsættes endnu en gang. Loven skulle have været ændret i folketingsåret 1967-68, men man enedes da om at udskyde revisionen af loven til 1970-71.

Allerede ved drøftelserne i folketinget ved førstebehandlingen i 1967 udtrykte fru Lis Groes bekymring over, at man ville udsætte sagen endnu i 3 år. Vi er glade for, at der alligevel er nået noget i den tid, der er gået. Vi er glade, både for, at vi har fået skolen, og for den betænkning, der nu foreligger om sundhedsplejerskeinstitutionen. Vi finder det ikke rimeligt at udsætte lovgivningen på området helt til 1973-74. Der er i betænkningen om sundhedsplejerskeordningen så mange fremsynede tanker, at man bør lovgive om dem nu.

Det, ministeren angiver som grund for ønsket om endnu en udsættelse, er vel mest af alt personalesituationen. Den grund er brugt før, og det skaffer os ikke mere personale. I bemærkningerne siger ministeren også, at tilgang og afgang i sundhedsplejerskernes rækker går lige op. Man regner med 45 i tilgang og 45 i afgang, og hermed er det altså konstateret, at vi ikke kommer ud af stedet. Men det hjælper ikke på den misere at vente yderligere i 3 år og så håbe, at situationen bedrer sig. Vi ved, der er personalemangel, vi ved, at personalemangelen inden for området er stor, og det må vi erkende. Men netop spørgsmålet om den bedste dækning for børnene med det personale, vi har, er jo medtaget i betænkningen, hvor man i høj grad peger på behovskriteriet. Og hvis man ikke kan skaffe personale til området ad de traditionelle kanaler, ja, så bliver man nok nødt til at forsøge på at tænke lidt ultraditionelt. Vi kan i hvert tilfælde ikke blive